

K. M. A.

(Kvindelige Missions Arbeidere)

Kvartalshilsen

Nr. 1
Januar 1917

Bladet utkommer 4 gange aarlig og koster 1 krone for aaret.
Kan bestilles paa alle postanstalter og i eksped., Keysersgt. 13.

10. aarg.

Skinner klart du for Jesus?

(Av Frances Ridley Hovergal).

Skinner klart du for Jesus, kjære!
Saa vi se, at du hører ham til?
Og har lyset saa sterke straalere,
At det trindt om sprede sig vil?
Kan alle og hver een se det,
At Jesus er alt for dig,
Og at hans er hele dit hjerte,
At kun han gjør dig glad og rig?
Og er lyset sat paa din pande,
At det kjendes maa overalt,
At Jesus din Herre og konge
Dig til sin tjener har kaldt?

Skinner klart du for Jesus, kjære,
Kan du huske den første gang,
Da det dæmrede lyst i dit hjerte
med en frydefuld morgensang?
Da du hørte det glade budskab
Og Jesus selv kom dig nær,
Da han hjalp dig at tro og trøste,
Og faa ham til vennen saa kjær,
Da de flygtet de skygger lange
Og frykten med eet forsvandt,
Saa du kun maatte love og takke
For frelsen ved ham du fandt?

Skinner klart du for Jesus, kjære,
Saa lyset, det hellige, maa
Ret opklare hos brødre og søstre,
Hvad ellers de ikke forstaa?
Har du vidnet et ord for Jesus
I hjemmets daglige kreds,

Og fortalt til hvem, som vil høre,
At han kun kan stille tilfreds?
Har du løftet lampen i veiret,
Som leded din egen fod,
Forkyndt evangeliets naade
Om frelsen i Jesu blod?

Skinner du klart for Jesus, kjære,
Og det hele dagen lang?
Lader lyset du brænde altid,
Hvor leilighed gives — hver gang —!
Ja altid om end dine venner
De endnu i mørke staar.
Ja altid om end ingen hjælper
Og ingen dets kraft forstaa?
— Ei lade det flimre og vifte
For hver en drivende vind,
Af fristelser smaa og store,
Som lokker det lette sind.

Skinner klart du for Jesus, kjære,
Ja allevegne, hvert sted,
Ei blot der, hvor saa let det falder
At følges i kjærlighed,
Der, hvor alle er samlede glade,
Hvor de kjende hinanden saa godt,
Men og der, hvor man fremmed sig føler
I hytte, saavel som i slot?
Og spreder du lyset hjemme,
Saa det falder paa hver især.
Og bliver du trofast funden,
Selv naar du blandt tvivlere er?

Skinner klart du for Jesus, kjære,
 Brænder lampen din trygt og frit?
 Slet ikke kun for at venner
 Over dig skulle glæde sig lidt?
 Blot fordi at du stille vandrer
 Paa Guds solbeskinnede vei,
 Og fordi at hans Helligheds aasyn,
 Maa speile sig af paa dig.
 Men fordi at naar i ham vi findes
 Bliver lyset saa sterkt og stort,
 At alt mørke saa rent forsvinder
 Over det, som vor Frelser har gjort.

Staa op og gjør dig rede,
 Tag olie i dit kar,
 At lyset ud kan sprede
 Sin straaeleglans saa klar.
 Staa op og skin for Jesus,
 Vær modig, tro og sand;
 For os han gik i døden,
 Guds søn, vor Frelsermand.
 O, skin for ham hver time,
 Vi gaa paa veien frem,
 Til himlens klokker kime,
 Til vi er komne hjem.

Oversat fra engelsk av
Charlotte Anker.

Nytaaer.

Derfor da vi faar
 et rige som ikke kan
 rystes, saa lad os være
 taknemmelige og der-
 ved tjene Gud til hans
 velbehag med blygsel
 og frygt.

Velsignet nytaaer i Jesu navn ønskes
 alle kjære K. M. A. søstre med Heb.
 12, 28.

Ved at motta naaden i Jesus Kristus
 er vi arvinger til *et rige som ikke kan
 rystes*. Hvilken motsætning det er mel-
 lem dette faste haab og de skiftende
 urolige forhold i verden. Riger rystes,
 verdenshandelen rystes, menneskenes for-

hold til den hellige skrift rystes, kjær-
 ligheten blir kald i mange; jordskjælv
 ryster jorden og hvad er der hernede,
 som ikke kan rystes? Vi staar nu ved
 indgangen til det nye aar og vi kjender
 der er *ikke noget* i de ydre forhold, som
 kan gjøre os trygge og freidige; men vi
 kan *dog* ønske hverandre et velsignet
 nytaaer venner — et velsignet aar i den
 levende forbindelse med *ham*, som er
 konge i det rige, *som ikke kan rystes*.
 Ønske hverandre at de vanskelige livs-
 forhold maa drive os mere ind til Gud,
 saa at de av os, som har det mørkt
 maatte se lys gjennom mørket. Vi vet
 alle at mørket viser os verdener av lys
 vi aldrig ser om dagen; vi har set stjer-
 nerne en efter en komme frem paa
 himmelen eftersom dagslyset glider bort,
 og de tindrer jo allermost under nattens
 mørke. Naar mørket samler sig om
 et troende menneske, aabenbarer Gud
 sig netop gjennom sine løfter for sit
 barn og hans ords dyrebare sandheter
 fører sjælen ind i en dybere hvile i Gud.
 Hvor har vi ikke oplevet at Guds ord
 har lyst mest, naar vi har trængt det
 mest. Det har en forunderlig magt til
 at løse en fra jorden og binde en til
 himmelen. Det er som Skovgaard
 Petersen siger i troens hemmelighet
 «evighetens trøst har en forvandlende
 magt over støvets børn. Gud trøster os
 med evighetens trøst for at opdrage os
 for evigheten». Der er evighetstrøst i
 dette ord «vi faar et rige, som ikke
 rystes». Og jo mere evighetshaabet faar
 magt over vor sjæl, jo mere taknemlige
 kan vi være gjennom alt. Og evighets-
 haabet har sit utgangspunkt i dette:
 Jesus Kristus korsfæstet for verdens synd
 og altsaa ogsaa for min synd; den
 levende tro paa Jesu forsoning gjør os
 til arvinger til det evige rige. Maatte
 vi ved den Helligaands bistand være en

bedende søsterkreds, som lærer mere og mere at kunne takke ham, som har erhvervet adgang for os til det rige, som ikke kan rystes.

Hjertelig hilsen fra

Marie Anker.

December 1916.

Utdrag av et brev fra Bodil Bjørn.

28. september 1916.

Kjære fru Anker!

Hjertelig tak for brevet $2\frac{1}{6}$ som jeg mottok her i Harunje. Nu er De vel tilbake i Norge, saa jeg sender dette brev gjennom frøken Ihlen Hansen og haaber jeg at De faar det. Jeg takker saa hjertelig alle de kjære venner hjemme for deres store gave. Jeg skal se hvorledes jeg skal anvende den paa bedste maate. I saadanne tider behøver man mange penge. Her er saa mange barn, som lider nød, saa det vilde være kjært om man i Norge kunde paatage sig underhold for et par barn til. Ja hvad har vi ikke oplevet! Men Gud er en underbar Gud. Vi kan ofte ikke forstaa de veie han fører os paa, men engang naar vi kommer hjem og ind til al herligheten, saa vil alt det dunkle opklares og vi ville komme til at love og prise ham for den vei han lot os gaa. Vil Gud saa haaber jeg til vaaren at reise hjem; det er nu 5 aar siden jeg reiste ut.

Jeg har det godt her i Harunje, arbeidet har hjulpet mig til ikke at tænke saa meget paa det forbigangne og det er en glæde at være til hjelp for andre. Jeg kom her akkurat i rette tid da herr von Dobler laa tilsengs av Malaria. Gud være lovet at anfaldet gik hurtig over, saa han fik reise til sin familie, som var i bjergene ved

Mezreh. Jeg har nu været her alene i $2\frac{1}{2}$ maaned med en barneflokk av 180 barn. Vi bor i et stort hus med en herlig utsigt til fjeldene i det fjerne. Vi har en stor have og skove i nærheten. Skjønt naturen er smuk og luften mild synes her dog at være usundt. Jeg har stadig mange syke, omkring 50 for det meste med Malaria men ogsaa med dysenteri og øiensydomme og desforuten saarede. De kan tænke Dem, hvormeget jeg har at gjøre, da her ingen læge findes nærmere end $2\frac{1}{2}$ time herfra; denne har saa mange soldater at tilse at han heller ikke har tid til mere. Jeg har oplært 2 piker og en gut til at hjelpe mig med de syke barn. Jeg glæder mig meget til at von Doblens kommer tilbake midt i oktober. Jeg har hidetil badet mig hver dag i et stort vandbasin og sovet paa verandaen, men i det sidste uveir blev jeg forkjølet, saa jeg nu maa opgive det. Jeg tar ofte næsten daglig timer i tyrkisk, det er nødvendig her. Andagtene holder jeg paa barnenes sprog, bibeltime en gang om uken for guttene og en gang for pikene. Faa av barnene er omvendte, men dog er det som Gud taler til dem gjennom deres sygdom. Jeg elsker denne tjeneste for Herren — har en bønnestund ogsaa en gang ugentlig med lærere og lærerinder. Jeg var glad ved at være hos min tante i Jerusalem i hendes svære sorgens tid, vi haaber paa at kunne reise sammen til Tyskland til vaaren. I Jerusalem gjøres der meget missionsarbeide, saa jeg fandt arbeidet blandt dette folk som jeg elsker mere nødvendig.

Hjertelig hilsen til Dem selv og til alle de kjære venner.

Deres *Bodil Bjørn.*

1. Joh. 3, 16, Esaias 51, 11.

Fra Tysfjorderarbeidet.

Det er med underlige følelser jeg ser aarets sidste uker svinde. Aarsskiftet fører altid med sig et eiendommelig alvor. Frem for tanken stiger meget som er tænkt, talt og handlet ilde. Mange forsømmelser melder sig. Utroskap i bøn og forbøns arbeide, liten utholdenhet og troens forventning — alt mindes man. Ved sidenav alt dette som kommer igjen aar efter aar, er der dennegang noget særeget: For første gang siden Gud ga os at begynde vort arbeide i Tysfjorden er det kommet derhen, at utgifterne for øieblkket er større end de indtægter vi hittil har faat. At ikke de av Nationalforeningen bevilgede 10.000 vilde række til at fullføre pleiehjemmet, har vi længe visst. Siden tidlig ivaar har jeg prøvet at faa et overblik over, hvormeget der trængtes til fortsatt arbeide. Men det har været en vanskelig sak at faa det lagt paa det rene. Ja, *helt* løst er opgaven ikke enda. For ingen priser kan fastslaas for kun faa dager fremover. Noget *maatte* jeg ha at holde mig til, før jeg indsendte vor ansøking om tillægsaan til Nationalforeningen. Omkring 10. november sendtes saa en ansøking om et tillægsaan paa 8—10.000. Desværre hadde foreningen ikke dennegang anledning til at bevilge laanet av sine ordinære indtægter. Derimot anbefaler den vor ansøking til en fælleskomité. Naar denne har behandlet saken, maa den tilslut forelægges raadsmotet paa Tromsø sommeren 1917.

Skulde det være Guds plan at hjelpe os ad denne vei, synes det nu som tanken paa at fullføre bygningen i 1917 maa opgis. Stakkars syke som venter paa plads. Der er allerede kommet flere spørmaal om optagelse paa pleiehjemmet. Men — la nu det være at byg-

ningen *kan* staa ufærdig til i 1918. De materialer som er kjøpt og sendt op til Fredly *maa* betales nu. Og vi har ikke penge til det. Men Herren vor Gud lever. Han i hvis haand «kongens hjerte er som vandbække» (Ordspr. 21, 1). Han hvem «guldet og sølvet tilhører» (Hagg. 28). Og «skulde nogen ting være for underlig for Herren?» (1. mos. 18, 14). Alle disse løfter har Herren git netop i disse dage. Mon det da ikke bør os at være stille og ikke frygte? (Es. 7, 4). Jo, Gud ske lov, jeg tror det. Gjerningen er Herrens, derom er jeg forvisset. Derfor tror jeg «det er ikke vor sak at stride her, vi skal bare stille os frem, staa og se hvordan Herren frelser os». (Kfr. 2. Krøn. 20, 17). Gud hjelpe mig og alle gjerningens venner til utholdenhet i dette *et* staa og speide efter Herrens frelse. Mon hvem der skal faa bli den lykkelige som «idag vil fylde sin haand for Herren». (1. Krøn. 29, 5). Det er saa troesstyrkende at læse, hvad vor kjære søster Olivia skriver, da hun har faat vite nationalforeningens svar: «Meget beklagelig vilde det være, om bygningen skal staa et helt aar, før den kan bli fullført. Vinter, kulde og mørke venter os allerede tidlig paa høsten, og saa kan det jo bli saa, at murerarbeidet maa henstaa til vaaren 1918. Jeg har vanskelig for at tro, at Gud vil det. (Ja, det har jeg og). Han *kan* sende os de nødvendige midler fra en anden kant. Og *vi bør be om det*. Vi har aldrig været vant til at ta imot store summer. Men derfor kan vi nok be om dem nu, naar vi trenger dem. For Herren kommer det ikke an paa at frelse ved mange eller ved faa. Smaa eller store summer er like let for ham at skaffe tilveie. Det er saa godt, at han aldrig har sagt, at vi skal være beskedne i vore bønner.

Men hans vilje ske. Vi tør iallefald være enige om at be ham sende os det. Og han vil sikkert ikke la os bli staaende paa halyveien». —

Ja, kjære venner! Saadan er vor stil-
ling nu. Som formand i komitéen har
jeg anset det rettest at gi alle vore med-
arbeidere klar besked. Vi er med hele
vort arbeide i Herrens haand. Det gir
velsignet tryghet. —

Her i Kristiania og flere steder har
vi ihøst hat den store glæde at kunne
samles til møter, hvor søster Olivia har
været tilstede. Hvor inderlig jeg skulde
ha undt alle de kjære, trofaste givere
at ha sittet sammen med os den torsdag
eftermiddag vi var samlet her i Kristiania.
Hun fortalte fra det daglige liv paa Fredly
og litt om de resultater, Gud har git
naade til at opnaa av arbeidet. Aa, det
blev saa meget, saa usigelig meget at
takke for. Slik naade og ære at faa
være med i Herrens gjerning paa jord.

Søster Olivia selv var saa opmuntret
og styrket ved sit ferieophold her sydpaa.
Og hun var taknemlig ved at faa lov
at vende tilbake til det arbeide, hvor
Gud saa rikt har velsignet hendes virke.

Saa slutter vi aaret med hjertelig tak
til Gud for al velsignelses fylde han
har øst ut over os ogsaa dette aar, en
tak for hans aldrig svigtende trofasthet.
Inderlig tak til alle kjære, kjendte og
ukjendte givere og medarbeidere for al
hjelp og støtte. Særskilt tak for al
forbøns hjelp. Guds velsignelse og
naadelønnen skal ikke utebli. Gud gi
eder hver især at ære Herren ved at
vente store ting av ham. Et velsignet
nytaar i vor Herres Jesu navn ønskes
eder alle av

Thea Syvertsen,

formand i K. M. A.'s lappekomitée.

Gaver til Tysfjorden.

Der er saa meget glædelig at opleve
bare gjennom de mangeslags gaver, Gud
lar tilflytte arbeidet, at vi maa dele litt
av vor glæde med andre.

Der er nu først Nordenfjeldske
dampskibsselskap i Trondhjem. Det har
i flere aar indrømmet os fragtfrihet for
vareforsendelser fra Trondhjem til Bodø
eller eventuelt Lødingen. Ogsaa nu
under vort byggeforetagende har vi i
ikke liten utstrækning faat nyde godt
av fragtfrihet. Med selskapets skiber
faar vore søstre fribilletter til sine
feriereiser.

For en tid siden kom en dame og
spurte om vi trængte spiseservis til vort
tuberkulosehjem. Aajo da, det gjorde
vi nok. En tid efter kommer en dag
en stor, tung æske indeholdende 12
kniver, 12 gaffer og 12 spiseskeer, alt i
bedste sort plet. For en kjærkommen
gave!

Forleden dag sender en frue bud, at
hun har et sølvbæger, hun gjerne vil
forære til Fredly. Det viser sig at være
et nydelig bæger som lavet til nadverd-
kalk ved et saant litet sykehjem
som vort!

En tredie dame byr os to vakre
sylvetøiskeer i etui til utlodning. Alt saa
kjærkomment, saa opmuntrende. Til alle
givere bringer vi herigjennm vor
hjerteligste tak. For komitéen

formanden.

K. M. A.'s bønnedag,

1ste søndag i advent har i mange aar
været fælles bønnedag for K. M. A. i
de skandinaviske lande. Ogsaa iaar
kunne vi samles til en stille stund i
Keysers gate 13, Kristiania. Frk. Henny
Dons indledede med Aab. 1—5, 6.

«Vi som idag er samlet til K. M. A.s
bønnedag, 1ste søndag i advent, stilles
gjennem dette ord først og fremst ansigt
til ansigt med *Jesus Kristus* Det er
ham vi er samlet om, *ham* vi tilbeder,
ham vi vil tjene. Han er det troværdige
vidne, hele hans liv de 33 aar her paa
jorden var et vidnesbyrd om Guds magt
og Guds faderkjærlighet, — han gik

for os gjennom dødens rædsler og kunde ikke fastholdes av døden, men tok sit liv igjen som livets fyrste. La os tilbede ham og takke ham! Han som er *Herren over kongerne paa jorden* — han elsker os — mig, dig, vi er personlig gjenstand for hans kjærlighet — og han *har friet* os fra vore synder med sit blod. Har vi alle tilegnet os dette personlig? Ut fra denne vor stilling i *Kristus Jesus* er vi «et kongerike». Ja, er ikke tjenesten han har betrodde os i Kristus Jesus en *kongelig* tjeneste. Det er ikke grænser for dette rikes magt og indflydelse, det hersker fra hav til hav, over alle folk og tungemaal, blandt sorte og brune, gule og hvite. For barnenes tjeneste er der i dette rike ingen grænser, for kjærlighetens magt er der ingen grænser. Vi er som Guds medarbeidere isandhet «et kongerike». Saa har han ogsaa gjort os til «prester for Gud» — som Israels prester i den gamle pakt skal vi bære hverandres nød og byrder paa vort hjerte, i vor bøn, frem til vor Gud, og saaledes «opfylde Kristi lov». Maa vi naar vi nu samles til bøn, være som den der tar denne hellige tjeneste op i Jesu navn. Ham tilhører æren og styrken i al evighet. La os ta den op i stor frimodighet fordi han har gjort os til et *kongerike*.

Her fulgte en bønnestund, hvorefter frk. Marie Anker samlede os om Sacharias 3, 1—6. Hun talte om at Gud og Satan ofte kjemper om en sjæl paa jorden, likesom vi ser i dette syn Sacharias har — ypperstepresten Josva staar for Herrens engels aasyn kap. 3, 1, og Satan paa Josvas høire side for at staa ham imot. Men trods Satans motstand blir Josva avført de skidne klær v. 4 og iført høitidsklædningen v. 5. Seiren blev vundet over onde magter. Naar vi vil være sjælevindere for Gud maa vi ofte kjæmpe som Guds medarbeidere mot magter, mot verdens herrer, mot ondskapens aandehær Efes. 6, 12. Er det saa for os i K. M. A., at vi kjender noget til denne kamp for sjælenes frelse? Seier kan her vindes gjennom inderlig bøn. Har vi selv hvilen i Gud og vi vet at vor synd er sonet gjennom vor Frelsers fuldbragte

verk ligger det paa os at andre maatte faa avført de skidne klær og iført høitidsklædningen».

Atter fulgte en bønnestund, hvor der var særlig bøn for skandinaviske K. M. A. søstre og for vækkelse i vort land. Efter «tænk naar engang samles skal» var sunget skildtes vi — fylt av tak og glæde for den rike stund vi hadde faat opleve.

Referat av bibeltime ved pastor Skovgaard-Petersen.

Profeten Habakuk.

Vi skal idag særlig dvæle ved to ting:

I. Hvorledes vi skal komme gjennom troens anfegetelser.

II. Hvorledes vi skal praktisere troens vishet.

Fra 1ste kap. 1ste vers til 2det kap. 4de vers tales der om *troens anfegetelse*; fra 2det kap. 4de vers til 3. kap. 19de vers om troens forvisning.

La os læse 1ste kap. til 2, 4.

Hvor længe Herre har jeg raabt og du hører ikke! Jeg skriger til dig: Vold! — og du frelser ikke. Hvorfor lader du mig skue uret og ser du paa elendighet? — — Derfor er lov magtesløs og ret kommer ikke nogensinde frem. Habakuk var opdraget i fædrenes tro. Paa grund av uretfærdigheten, som herskede blandt det jødiske folk, var Habakuk kommet op i troesvanskeligheter og moralske problemer. Naar vi ser synd, nød og jammer maa vi rope som Habakuk: Hvor længe, Herre? Vi vet at ingen spurv falder til jorden uten Herrens vilje, og dog ser det ut som Herren i himmelen er den tause Gud. Mange anfegetes i saadanne tider; den ondes magt synes saa stor. I 1ste kap. v 6 ser vi at Gud brukte kaldæerne som redskaper til dom over jødefolket. Habakuk er bange for at folket skal ødelægges av kaldæerne, og man kan se i vers 13 at Habakuk spør Gud om hvorledes dette kan stemme med Guds kjærlighet. De fleste mennesker har kamp med tunge tanker; troen blir netop til under gaadernes tryk.

Habakuk hørte ikke Guds stemme. I kap. 2, 1 ser vi Habakuk ville *skue*

ut; han hørte ikke Guds stemme; han vilde bie paa Herren. Vi maa ofte bie paa Herren; det gjælder ikke at falde hen i likegyldighet; vi maa leve et fuldvaakent liv. Jo mere vaakne vi er, jo mere blir ordet et problem, et personlig problem for os. —

Det fører til noget at bie paa Herren, se kap. 2, vers 2: Herren svarede mig, det er ikke alltid ved løsning av gaaderne at Herren svarer, men ved en *indre forvisning*, en oplevelse, saa vi kunne lære uten at forstaa; henede er erkjendelsen kun stykkevis, men hisset vil vi forstaa alt. I kap. 2, v. 4 ser vi Herren svare ham «den retfærdige skal leve ved sin tro eller troskab Livets lykke smaker vi naar vi er Gud tro. Maa vi holde ut at være tro. Livets lykke faar vi i samfund med Gud.

II. Hvorledes skal vi praktisere troens vishet? Gjennem fire forskjellige ting.

For det første maa vi indtage et mandig kampforhold til alt det onde.

Habakuk utroper ve over det onde i dets forskjellige skikkelser, se kap. 2, 6, 2, 9 og 2, 12—15. For det andet maa vi ha hjerte for dem, som bor paa livets skyggeside.

For det tredje maa vi være *stille for* ha s aasyn, se kap. 2, v. 20.

Striden maa ind i stilheten for Guds ansigt, vi maa benytte os av de stille timer. —

For det fjerde maa der være megen bøn hos os; der er for meget av nød-rop, der skulde være mere av beskuelse av Guds herlighet.

Se kap. 3, v. 17 og 18, der er meget som er svært og tungt; maatte vi møte livets vanskeligheter med troens glæde.

Habakuk oplevede selv kap. 2 v. 4 den retfærdige skal leve ved sin tro. Maatte vi faa evighetens tanker ind i livet henede. Da vilde vi løftes — blive tryk i Gud, blive fri! Ved M. A.

Hjemmet for kvindelige missions- elever.

Dette hjem er opprettet efter initiativ av lærerindernes missionsforbund, og har nu været i virksomhet i 4 aar, idet det blev aapnet 15. oktober 1912.

I den tid har 20 unge kvinder været hjemmets «barn».

Marit Sodahl fra Hevne er i Syd Afrika. *Ragnhild Sørensen* fra Kristiania er paa Madagaskar. *Ester Andresen* fra Gjøvik skal til Santalmissionen. *Gudrun Henning* fra Levanger er i Kina i Det norske missionselskaps arbeide. *Agnes Sæther* fra Land er hjemme. *Sigrid Kopreitan* f. Fandrem fra Orkedalen er paa Madagaskar. *Jossy Granerud* fra Hamar er hjemme. *Sara Ree* fra Meldalen er i Kina i Det norske missionselskap. *Katrine Bryne* fra Stavanger skal til Madagaskar. *Gudrun Høgseth* fra Nordmøre er i Finmarken i Norsk Finnemission. *Karen Brevik* fra Romsdal og *Johanne Reitan* fra Rindalen utdannes videre paa Lovisenberg for at gaa til Finmarken i Norsk Finnemission. *Helene Klungby* fra Biri er hjemme. *Ingrid Nes* fra Valdres skal til Santalistan. *Kari Flatla* fra Hadeland, *Lina Lerheim* fra Søndmøre, *Signe Vistannet* fra Inderøen, *Rina Tysland* fra Bergen, *Kathrine Kleppe* fra Stavanger og *Mina Rosenlund* fra Hedemarken er nu i hjemmet for at utdannes. Den sidste skal til Tysfjorden i K. M. A.s tjeneste, de øvrige i Det norske missionselskaps arbeide.

Megen velsignelse fra Gud har hjemmet faat oppleve i disse 4 aar som er gaat. Paa mange maater har Gud vist os at han velsigner arbeidet. Og det har ogsaa gjort saa godt at se de mange venner hjemmet har faat. Det synes som de unge som bor i hjemmet, og de som færdes ut og ind i det som gjæster ved hjemmets mottagelsesaften hver fredag, alltid finder sig vel. Elevene betrakter sig som hjemmets *barn*, og viser det paa mange maater. Forbindelsen holdes vedlike med hjemmet gjennem korrespondanse, og er det anledning til et besøk, kommer de saa gjerne.

Nu staar hjemmet overfor et nyt skridt, og vi vil saa gjerne faa lov at lægge dette frem for missionens venner i vort land.

Hjemmet har indtil nu bodd tilleie, men med de vanskelige leieforhold som nu er i Kristiania og med den vekst som hjemmet har — elevtallet er for-

doblet siden hjemmet blev aapnet — er vi blit klar over at hjemmet nu har lov til at arbeide for at faa *egget hus*, ja det er en livsbetingelse for at kunne fortsætte dets virksomhet.

Hjemmet har et fond paa ca. 10 000 kr., og disse penger kan sættes i et hus. Men det strækker jo ikke til. Nu har L. M. F.s styre og hjemmets komité besluttet at kjøpe hus sammen med Kristiania K. F. U. K. (kristelig forening for unge kvinder), da ogsaa denne virksomhet nu maa ha *egget hus*. Man mente at disse to virksomhetsgrener laa hverandre saa nær at de kunde støtte hverandre i denne vanskelighet for hus, og muligens ogsaa senere være hverandre til hjælp og velsignelse i arbeidet.

Kristiania K. F. U. K. tænkte at oprette et pensionat for unge piker i forbindelse med sin øvrige virksomhet, og en større gaard kunde saaledes disponeres for en virksomhet for Guds rikes arbeide. Og saa ber vi ogsaa om at alle missionens venner vil være med os i bøn om at Guds plan maa findes og følges ogsaa i dette nye skridt i hjemmets virksomhet.

Pilestrædet 83¹¹.

Kristiania 16. novbr. 1916.

Paa hjemmets vegne,
Henny Dons.

Santalmissionen.

Kjære K. M. A. venner!

Arbeidet ute i Santalistan er nok kjendt av de fleste, og Gud har kanske særlig nu lagt saken paa hjerterne ved frk. Anna Jensens besøk rundt i vort land. Hvor har hun ikke skildret forholdene dernede, kommet med gripende beretninger fra santalernes liv, om nøden og elendigheten, men ogsaa vist os hvad missionen har faat utrettet. Samtidig har hun fremholdt den store trang til flere arbeidere derute.

For os i K. M. A.'s styre vilde det være en glæde om vor forening kunde række en hjælpende haand her, og nu lægger vi saken frem for Kvartalshilsens læsere. Tænk om vi kunde faa være med at tænde nogle lys derute i de formørkede sjæle, som lever borte fra

Gud og trænger likesaa meget som vi den naade og fred som alene kan tilfredsstille et menneskehjerte. Nu sier kanske enkelte: «Ja, men vi er jo med i andre missioner». Ja vel — men *staa stille for Gud* et øieblik og spør, om han ikke ogsaa kunde ha bruk for dig i Santalmissionen. Kunde vi ikke for eksempel begynde med at underholde en indfødt bibelkvinde, som da vilde være K. M. A.s arbeider derute. De som føler sig kaldet til at være med i dette bedes sende sine bidrag til

Margit Steen,

K. M. A.s kontor, Keyzers gt. 13,
eller Oskars gt. 21.

Vore smaaskrifter

vil vi gjerne lægge vore K. M. A. venner paa hjerte. Av nye er utkommet «Se Guds lam», pris 3 øre, og 16 forskjellige kort med bibelsted paa til 1 øre pr. stk., — passer godt at dele ut til syke. Likeledes er utkommet «Den doende soldat eller en jødisk læges omvendelse», pris 8 øre.

Medlem av K. M. A.

kan enhver troende kvinde bli som deltar i et eller andet arbeide for Guds rikes sak. Medlemskontingenten er 50 øre, som betales forskudsvis og hvorfor faas bønnekortet med bønneemner for hver dag i uken. Man kan ogsaa være medlem av bønnekjeden alene og bønnekortet betales da med 15 øre.

„Kvartalshilsen“.

Det er blit nødvendig at forhøie kontingenten til 1 kr. pr. aar fra 1917, da trykningsomkostningerne er steget betydelig. Vi haaber at vi allikevel beholder alle vore abonnenter og faar mange flere i dette nye aar. For alle som har betalt for 1917 gjøres ingen forandring. Vær saa venlig alle som skylder kontingent at indsende denne snarest, der er mange som staar til rest, enkelte for flere aar.

K. M. A.s kontor i Keyzers gt. 13¹
er aapent mandag og torsdag kl. 12—2.

Utgitav Kvindelige Missions Arbeidere (K.M.A.)
Ekspedition: Keyzers gt. 13, Kristiania.